Privește-mă cu privirea cu care te urmăresc eu

On Noiembrie 13, 2021

Un lider care are talent și fire de artist va da întotdeauna dovadă de o inteligență asociativă, acceptând provocarea de a amplifica vizibilitatea unei imagini îndepărtate față de punct static.

Sunt în gara din Cluj-Napoca. Aștept trenul, alături de alte priviri care par să observe totul în jur. Dar nimeni nu mă observă pe mine, nu fiindcă nimeni nu ar avea ochi pentru mine, ci fiindcă privirile străine au întotdeauna obiceiul de a se focaliza asupra unui obiectiv bine determinat. Iar trenul încă se lasă așteptat...

Dar oare trenul nu are, la rândul lui, o privire care să iasă în evidență, mai mult decât orice altă privire care încearcă să-i intercepteze poziția geografică? O expresie gânditoare și un surâs enigmatic, constituite într-o privire pătrunzătoare care sustrăgându-se oricărui control, trece prin lucruri căutând ce este dincolo de ele. Or această privire vede drept înainte, neglijând cu orice preț aspectele laterale ale spațiului pe care îl traversează, spre satisfacerea acelei curiozități exemplare care pune accent pe dinamism și pe libertatea de reacție a privitorului.

Iar dacă privirea mea întâlnește privirea dreaptă și rece a trenului, fără nicio constrângere de spațiu și timp, ar însemna să fim doi martori suficienți pentru a justifica confirmarea unui alt punct de vedere, nu-i așa? Astfel este posibil acordul dintre un simbol al timpului care trece, exprimat prin *Kamtirodhis* , fără a cunoaște momentul când se apropie trenul, și staționarea în suflet a unei închipuiri menită să îmbrace forma unei metafore continue sau prelungite.

Leadership: Poți să-ți extinzi câmpul vederii prin comparație cu ceea ce se întâmplă dincolo de imaginar, așa încât să ilustrezi o imagine care se extinde dincolo de cadrul de referință al celuilalt "TU" ?

Mai trebuie spus un lucru. Curiozitatea trenului nu-l va limita la observarea peisajelor care îl înconjoară, fiindcă greutatea lui nu este un impediment pentru a circula cu viteza, nici de a observa ceea ce se întâmpla în jur, la fel cum ar face-o un pictor care știe să îmbine perfect arta și medii diferite de reprezentare artistică pentru a-și manifesta talentul.

Faptul sugestiv care atrage atenția în mod serios este însăși spațiul pe care îl străbate trenul, încât artistul să poată reprezenta durata într-un mod atât de sensibil încât timpul să fie față de el ca o linie de-a lungul căreia se intersectează planul orizontal al proiecțiilor grandioase ale suprarealiștilor și planul transcendent și intrinsec al teoriei cunoașterii.

Respectând însă vederile laterale, formele exterioare de interacțiune cu alte persoane sau lucruri, trenul trebuie să confirme mărturisirea de a se conecta la mine, adăugând că "o face fără să fie silit de nimeni".

Într-adevăr, s-ar spune că trenul, luând forma unei făpturi imaginative, îi oferă artistului aceeași vedere pe care el o cuprinde de la distanță, dovedind prin acest amănunt faptul că ideile sunt cuprinse în simțul vederii, și că artistul le va distinge în măsura în care va ține seama de importanța gândirii abstracte.

Leadership: Imaginea care te transpune în mijlocul Creației Artistice este asociată cu poziționarea ta în zona cea mai îndepărtată față de locul unde aștepți în mod normal?

Dacă după trecerea unui răstimp, cineva ar îndrăzni să revină în gară, dispus să aștepte trenul, echivalent cu regăsirea unei priviri care spune mai mult decât 100 de priviri, atunci aș avea un singur mesaj să-i transmit, ca o confesiune sinceră:

Omul care nu știe să aștepte într-un singur loc un motiv pentru a vedea mai bine lucrurile simple, este un om a cărui privire nu este în stare să străpungă scurgerea liniară de "acum-uri", și care nu este în stare să străpungă neobișnuitul existent în sine, undeva retras de privirile lumii...

Leadershipul, în activitatea facultății de a vedea, seamănă cu felul în care percepi o experiență de artă live, fără contact direct cu subiectul care a provocat o comparație: el are o manieră de a asigura deschiderea către nou, asumându-și o direcție care justifică o stare de spirit revelatoare.

Privește-mă cu privirea cu care te urmăresc eu, ori de câte ori încerci să surprinzi o imagine mai clară a fenomenului depărtare-apropiere, prin prisma a ceea ce se vede cu ochiul liber, dar care se percepe artistic numai prin comparații.

Source: https://neculaifantanaru.com/priveste-ma-cu-privirea-cu-care-te-urmaresc-eu.html